No. 3063 Zaterdag 17 Juni 1939 56ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

DUURTETOESLAG AAN ONGEHUWDEN

In ons blad van Woensdag 31 Mei hebben wij een lans gebroken voor de ongehuwden, om de tijdelijke duurtetoeslag van 5%, die het Gouvernement van Curaçao volgens de Memorie van Antwoord op de Begroting 1940, alleen aan de gehuwden geven zou, ook tot de ongehuwden uit te breiden.

We hebben daarvoor toen meerdere motieven aangehaald. Doch ook principieel, zo schreven wij, lijkt ons de Bestuursopvatting de ware niet, en we citeerden daarbij de katholieke socioloog Bruin S.J.

Er zullen misschien, zoals we eerst dezer dagen vernamen, mogelijk lezers geweest zijn, die bij het kleine artikeltje van ons in de onderhavige kwestie gedacht zullen hebben, dat dit de weergave was van de katholieke loontheorie. En dat in casu de houding, van het Bestuur van Curaçao daarmede vierkant in strijd zou zijn.

Hiertegen zouden wij aanstonds moeten opkomen. Het volgende ter nadere verklaring:

Er zijn in de economie verschillende loontheorieën over „rechtvaardig" loon.

We hebben die van de jonge liberale generatie, de „klassieke school": we hebben die van het marxisme; maar we hebben ook een katholieke loontheorie.

Onder de katholieke moraaltheologen en — philosophen nu is er wel eenheid op fundamentele punten, — zoals de eis der strikte rechtvaardigheid, dat het loon het individueel onderhoud des arbeiders moet garanderen — maar er is geen eenheid op andere punten, b.v. het familie-loon.

Er is één groep, die op twee zeer voorname punten velen verenigd en die haar leer dan ook als de „gangbare" katholieke loontheorie pleegt voor te stellen. Twee hoofdpunten karakteriseren deze z.g. gangbare leer: 1e het aequivalentie-beginsel m.a.w. loon naar arbeid, is het enig algemeen rechtsbeginsel, dat het vraagstuk der loonrechtvaardigheid beheerst: en 2e het absoluut familieloon is eis der strikte rechtvaardigheid.

De lezer zal begrepen hebben, dat wij in ons blad van Woensdag 31 Mei ons geplaatst hebben aan de zijde van de „gangbare" theorie en daarin zijn opgekomen voor het aequivalentie-beginsel of te wel „gelijke prestatie, gelijk loon".

Aan de zijde van deze theorie staan Mgr. Aengenent, Prof. Kors, Dr. Koenraadt, en de voornaamste moraaltheologen.

Maar er zijn ook katholieken, die ook wel het prestatie-beginsel aanvaarden, maar niet als alleen-beslissend. Zij huldigen het beginsel „gelijke prestatie, gelijk maatschappelijk welvaren" en komen zo tot het relatief familieloon.

Tot deze richting, welke blijkbaar door ons Curaçaose Bestuur wordt aangehangen, behoren Br. Georg, H. Pesch, Noppel en de Nederlandse Jesuit Beuns en de Franciscaan Hentzen.

Wij willen hier geen academisch betoog gaan geven over wat de encycliek Quadragesimo Anno noemt een „ingewikkelde kwestie". Ons vermogen zou daarin te kort schieten.

Wel willen we nog even mededelen, dat het van zelf spreekt, dat voor de beantwoording van de vraag: loon naar behoeften of loon naar arbeid, met graagte en voorliefde gegrepen wordt naar de Pauselijke zendbrieven Rerum Novarum en Quadragesimo Anno.

Door Rerum Novarum is het beginsel „Loon naar prestatie" niet expressis verbis uitgesproken, maar dat ook Leo XIII de eis van dit beginsel aanvaardde, bleek ten overvloede uit zijn toespraak in het jaar der uitvaardiging van Zijn sociale encycliek, tot de Franse arbeiders pelgrims „La parfaite justice reclame qui le salaire reponde adaequatement au travail".

Quadragesimo Anno gaf een aanvulling van Rerum Novarum, waar de Paus Pius zegt, dat „men de arbeid niet op juiste waarde kan schatten en naar gelijkheid belonen, als men de sociale en individuele aard ervan buiten beschouwing laat."

Zowel de voorstanders van de gangbare theorie als de anderen beroepen zich op Quadragesimo Anno ter verdediging van hunne meningen.

Terwijl b.v. Dr. W. Koenraadt schrijft: „Het is niet mogelijk uit deze encycliek een andere primaire maatstaf voor de bepaling van het loon af te leiden dan de waarde van de gepresteerde arbeid", schrijft Dr. Hentzen in zijn commentaar, dat uit de door ons geciteerde woorden van de encycliek dus „duidelijk blijkt, dat de Paus met deze woorden het prestatie-beginsel ook en vooral in verband brengt met het sociaal karakter van de arbeid en daardoor met het algemeen belang en de sociale rechtvaardigheid".

Zo zouden we dit artikel kunnen besluiten met de oude kerkelijke spreuk: in fide unitas, in dubiis libertas, in omnibus charitas; in het geloof, eenheid, in twijfel vrijheid, maar in alles de liefde.

KAMER VAN KOOPHANDEL

In het zittingsjaar 1938—1939 werden aan de Staten aangeboden een ontwerp-landsverordening regelende de samenstelling, inrichting en bevoegdheid der Kamers van Koophandel en Nijverheid in het gebiedsdeel Curaçao;

Ontwerp-landsverordening houdende vaststelling van een nieuw kiesreglement van de Kamers van Koophandel en Nijverheid in het gebiedsdeel Curaçao;

Ontwerp landsverordening regelende de insteling van een handelsregister in het gebiedsdeel Curaçao.

Tegen het voorgestelde kiessysteem hadden de Staten bezwaren, de reorganisatie van de Kamer en de instelling van het handelsregister werden gunstig ontvangen.

Thans schrijft het Bestuur in de memorie van antwoord, onder aanbieding van 'n enigszins veranderde kiesregeling dat 't zich vleit dat de Staten hiermee bevredigend zullen zijn, omdat zij de minste moeilijkheden oplevert en niettemin de nodige waarborgen geeft tegen overheersing van klein of groot bedrijf.

De verkiezing van de leden der Kamer moet in handen komen van hen, die bij handel en nijverheid geinteresseerd en actief betrokken zijn.

Daartoe moet, zelfs wanneer in de bevoegdheid der Kamer geen wijziging zou worden gebracht, de Gouverneur met het bestaande stelsel van verkiezing breken.

Ter motivering wordt allereerst verwezen naar de geschiedenis van het instituut in Nederland.

De leden der Kamers van Koophandel zijn tot 1851 door den Koning benoemd, doch sindsdien zijn zij steeds door belanghebbenden bij handel en nijverheid gekozen. Van 1851 tot 1896 door hen, die in de patentbelasting waren aangeslagen en 5 jaar bestuurder van een onderneming van handel of fabriekswezen waren geweest; van 1896 tot 1921 door degenen, die kiezer waren voor de gemeenteraad en tenminste 1 jaar bestuurder waren geweest van een bedrijf van handel of nijverheid.

M.a.w. een eeuw lang ongeveer is men in Nederland de overtuiging toegedaan, dat kiezers voor de Kamers moeten zijn alleen zij, die enig denkbeeld hebben van wat handel en nijverheid is, die bij enige tak van handel en nijverheid betrokken zijn, ontegenzeggelijk omdat dit enig waarborg schept, dat bekwame en geschikte personen aangewezen worden.

Tot dusver is in Curaçao een stelsel gehuldigd dat naast belanghebbenden bij de handel en de nijverheid ook anderen, wien veelal de wereld van de handel en nijverheid vreemd is en die er althans de problemen en technische quaesties niet van kennen — en deze laatsten zelfs in overwegend aantal — invloed geeft op de verkiezing van hen die de vertegenwoordigers van handel en nijverheid moeten vormen. Dit stelsel is in lijnrechte strijd met de geest des tijds die organisaties wil, gevormd uit en door degenen die gelijkgerichte belangen in de organisaties hebben. Zodoende zal gestreefd kunnen worden naar het meest bereikbare nuttig effect der colleges en het contact tussen vertegenwoordigers en vertegenwoordigden worden bevorderd en de waarborg van bekwaamheid en geschiktheid der leden worden versterkt instede van kans op vermindering te lopen, waartoe verkiezing door en van personen, die aan handel en nijverheid vreemd staan. leiden kan.

Het beginsel om de vertegenwoordigers van handel en nijverheid te doen kiezen door hen die tot handel en nijverheid behoren, voor wie immers die vertegenwoordiging in het leven wordt geroepen, is zo klaar en vanzelfsprekend dat de Gouverneur hieraan niet zoveel aandacht gegeven zou hebben, ware het niet dat er vele leden in de afdelingen waren die verschrikt door one mogelijkheid van overheersing van het groot-bedrijf door het klein-bedrijf bij de verkiezingen het gezonde standpunt zouden willen prijsgeven.

Ook het Bestuur uitgaande van de twee beginselen, dat een samenstelling der colleges moet worden bevorderd, welke de meest bereikbare doeltreffendheid waarborgt en dat beiden, grootbedrijf en kleinbedrijf, daarin vertegenwoordigd moeten zijn, wenst dat beider vertegenwoordiging onafhankelijk van elkander tot stand komt en is van oordeel dat het niet mogelijk moet zijn dat het kleinbedrijf de vertegenwoordiging van het grootbedrijf belet.

Verschillende systemen leiden tot het gestelde doel.

In Nederland bestaat elke kamer uit twee afdelingen, één waarin de vertegenwoordigers van het grootbedrijf en één waarin die van het kleinbedrijf zitting hebben. Daartoe worden twee kiezerslijsten opgemaakt, één van de kiezers voor het groot- en één van kiezers voor het kleinbedrijf; met dien verstande dat wie niet kiesgerechtigd zijn voor het grootbedrijf, dit zijn voor het kleinbedrijf. Onder grootbedrijf vallen in Nederland zaken met een kapitaal van meer dan ƒ 50.000.—. De onderlinge verhouding der afdelingen is behoorlijk bij de wet geregeld.

Van de zijde der afdelingen werd reservering van enige plaatsen voor een schaalsysteem gesuggereerd; ook industrie en scheepvaart is aan de hand gedaan. De eerste suggestie heeft dit bezwaar dat, gelijk reeds werd opgemerkt, een element van willekeur wordt ingevoerd dat t.a.v. één der categorieën van belanghebbenden tot ongewenste resultaten kan leiden; de reservering van enige plaatsen voor industrie en scheepvaart doet de vraag rijzen op welke wijze de reservering moet geschieden: door aanwijzing, zoals een lid voorstelt, of anderszins. Een middenvorm.

Het Bestuur meent dat voor Curaçao een middenvorm, welke zich het meest aansluit aan het Nederlandse systeem, de voorkeur verdient, waarbij de samenstelling door alle groepen van handel en nijverheid op de voorgrond moet staan, daar dit efficiente vertegenwoordiging der belangen van handel en industrie zal bevorderen. Maar op Curaçao lopen de belangen van groot- en kleinbedrijf niet zo uiteen, dat iedere groep in een eigen college zou moeten vertegenwoordigd zijn. Het gekozen systeem is dus het Nederlandse systeem van verkiezing naar groepen, doch met weglating van het twee-afdelingsstelsel. Het gevaar dat óf het groot- óf het kleinbedrijf niet vertegenwoordigd zou zijn is daarmede bezworen.

We lezen verder nog bij de artikelen:

Met de conclusie van de leden, die er zich niet mede konden verenigen, dat ook vreemde kooplieden kiesgerechtigd zouden moeten zijn, kan de Gouverneur zich verenigen en wel op grond, dat in een publiekrechtelijk lichaam als de Kamer van Koophandel en Nijverheid de rechtstreekse invloed op de samenstelling van het college in handen moet zijn van Nederlandse onderdanen.

DS. LINGBEEK OVERLEDEN

Het berichtje uit de telegrammen van de Beurs, dat op 72 jarige leeftijd het oud-kamerlid Ds. Lingbeek is overleden, kunnen we maar niet zonder zonder meer overnemen.

Ds. Lingbeek toch had als kamerlid zitting voor de Hervormde Staatspartij, het antipapistisch deel van de Christelijke Historischen, en heeft als zodanig vooral grote beruchtheid verworven met zijn ambtgenoot Ds. Kersten van de Staatkundige Gereformeerde Partij, (het antipapistische deel van de anti revolutionnairen). Vooral bij de afstemming van het Nederlands gezantschap bij de Paus in 1926, heeft Ds. Lingbeek naam gemaakt.

[illegible] willen we iets meer zeggen bij het verscheiden van deze antipapist, omdat ook op Curaçao enige volgelingen dezer partij geimporteerd zijn en zelfs invloedrijke posten bekleden. Wat nadere kennismaking is dus wel van belang.

De meest eerlijke wijze is o.i. het geven van enkele ctiaten uit het program.

Uit het buitegewoon vroom — ieder der paragrafen vangt bijvoorbeeld aan met een der Tien Geboden — en soms wat...... vreemd (zullen we maar zeggen) geformuleerd — we ontmoeten o.a. „Regering en volk heeft niet te buigen voor de goden van de tijd, zij mogen Plutos (geldmacht) heten, Demos (volkswil) of Ochlos (proletariaat)" — Program van beginselen en van actie diepen we ter karakterisering op: „Ik ben de Here uw God, die u uit Egypteland uit het diensthuis uitgeleid heb". Dit Godswoord, een tot het Israël van het Oosten gesproken in zijn geboortestond, welke wij voorhouden aan Nederland, het Israël van het Westen, door Gods machtige hand, onder Oranje's leiding, uit het diensthuis van Spanje's inquisitie en Rome's tyrannie uitgeleid: Hoor Nederland, Gods stem"!; „Geen heiligenbeelden mogen in het openbaar geduld op de bodem die van het bloed der martelaren is gedrenkt. Geen openbare processies gelegitimeerd, waarbij een pauselijke kerk eerbied afdwingt voor, maar het Protestants bewustzijn in het heiligst gegriefd wordt door de ommedracht van wat niet anders is dan een afgod voor Gods aangezicht"; „het R. K. kerkelijk huwelijk (wordt) niet erkend als van gelijk recht met dat voor de Burgerlijke Stand gesloten". En uit het Verkiezingsmanifest 1933: „Zij (de H. P. G.) ziet de aloude volkskerk met hare reformatorische belijdenis als staande in het brandpunt van de strijd, en als bolwerk der hoogste geestelijke goederen onzer protestantse natie, mede bedreigd door een jarenlang openlijk of heimelijk gedreven „coalitie"-politiek, dat Nederland hoe langer hoe verder brengt onder de vijandelijke macht van Rome, van de afscheiding en van de revolutie"; Handhaving van de wering van Roomse meisjes van de protestantse zendingsvelden in Indië; „Ontbinding in Nederland en Overzese gewesten van de Jezuitenorde"; „Uitsluiting van kloosterlingen van de bevoegdheid om lager en middelbaar onderwijs te geven, subsidiair vermindering hunner salarissen tot op een derde"; „En bijzondere belasting op de kloosterlingen".

Wijzen we er dan nog op, dat de heer Lingbeek wilde, dat de Regering bij de indertijd aanhangige Grondwetsherziening had moeten streven naar het uitdrukken van het Protestants-Christelijk karakter onzer natie in de Grondwet, door de Grondwet den wetgever te doen binden aan de wil Gods (natuurlijk zoals de heer Lingbeek die wil meent te kennen); door het herstellen der in 1815 in verband met de vereniging van Nederland en België uit de Grondwet van 1814 geschrapte en sedert wijselijk in 1840, na de afscheiding van België, niet weder opgenomen bepaling, dat de godsdienst van den Koning de Christelijk-Hervormde moet zijn; door de voorrang te erkennen van de Hervormde Kerk; door in de openbare school de ereplaats te geven aan de Bijbel, die daaruit volgens den veeldurvenden afgevaardigde door het Roomse drijven is verdreven; door het geven van grondwettelijke waarborgen tegen een overheersing van de katholieken;..... dan weten we wel zachtjes-aan zo ongeveer wat het politiek Christelijk anti-papisme is en beoogt.

Nu nog een enkel woord over den Heer Lingbeek persoonlijk.

Hoeveel geloofskracht er ook voor nodig zij, wij kunnen toch niet twijfelen aan de oprechte mening, die bij Ds. Lingbeek heeft voorgezeten bij zijn „actie". Hij zag in hetgeen hij — overigens zo [illegible] — „Rome" noemde, nu eenmaal een het Protestantisme bedreigende macht.

Wat Lingbeek, en met hem alle antipapisten, onder die utidrukking Rome verstaan, is niet zo heel gemakkelijk uit te maken. Men vraagt zich af, of zij het zelf wel precies weten.

De redevoeringen van Lingbeek lezende, zou men er toe overhellen achter dat woord „Rome' de voortschrijdende vrijwording en geleidelijke geestelijke en maatschappelijke ontwikkeling van het katholieke Nederlandse volksdeel te zien.

Telkens in zijn kamerredevoeringen bleek, dat hij van de kath. leer de rudimenta — de allereerste en allerfundamenteelste beginselen, die nu werkelijk eens door elk kath. katechismuskind gekend worden, niet te pakken had en daardoor steeds weer even vrolijk op groteske wijze de plank mis sloeg, als hij een of andere uiting van katholiek leven, dat immers wortelt en resulteert in de katholieke leer, meende te moeten beoordelen.

Het is jammer, gelijk bij zovele antipapisten, dat Lingbeek zijn kracht zocht in de bestrijding der katholieke kerk, en waarbij hij werkelijk een treurig figuur geslagen heeft en weinig succes gehad.

De katholieken zijn zowel in aantal als invloed sinds het optreden van Lingbeek nog steeds vooruitgegaan.

Veel krachten zijn daaraan verspild, die zo schoon gebruikt hadden kunnen worden om Protestanten en katholieken gezamenlijk, alsof wij één fout vormden, te doen optrekken, om dat wat ons toch allen gezamenlijk even dierbaar is, het geloof in God en Zijn heilige dienst, te verdedigen tegen de aanslagen van het moderne Heidendom, dat overal het Christelijk Geloof tracht te ondermijnen.

Jammer dat Lingbeek niet zo verlicht geweest is, dat hij tijdens zijn leven dit ware belang van het Christendom heeft mogen inzien.

Maar we willen hopen, dat deze

strijder en bestrijder van het katholicisme, in wien goede trouw, gelijk we boven reeds schreven, niet willen twijfelen, thans door het ware Licht moge verlicht worden en daarin zijn rust vinden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Eensklaps is er de laatste dagen weer spanning gekomen in de politiek en wel van verschillende zijden.

Op de eerste plaats komen ietwat ernstige berichten uit het Oosten.

Japan heeft daar in de oorlog met China een blokkade geopend tegen Tientsin, waardoor inbreuk wordt gedaan op Engelse Amerikaanse en Franse belangen.

In het Engelse parlement is deze houding van Japan een zeer ernstige genoemd en het schijnt dat men zal overgaan tot repressailles tegenover de Japanse handel.

Op de tweede plaats dreigen er weer gevaren in centraal Europa, al weet men nog niet, welk verloop de ontwikkeling der gebeurtenissen daar zal hebben.

In het door de Duitsers bezette Bohemen en Moravië, is de toestand alles behalve rustig; ondanks de strenge censuur is zoveel daarover nog wel uitgelekt. Een treinongeluk dezer dagen in Bohemen, waarbij 13 personen zijn gedood, wordt ook aan terreur toegeschreven. Van Duitse zijde werd in alle geval nog geen oorzaak opgegeven.

Verder is de toestand in Slowakije ook niet zuiver; uit dit land, wat onder Duits Protectoraat staat, zijn binnen 24 uur uit de hoofdstad Bratislava alleen meer dan 50 personen weggevoerd naar Duitse concentratiekampen. Dan blijven niettegenstaande de ontkenning van Duitse zijde de geruchten aanhouden over concentratie van Duitse troepen, niet alleen aan de Oostgrens, maar ook aan de Westgrens. Dit laatste wordt door Duitsland verklaard als aflossing van de troepen in de Siegfried linie.

Van betekenis is ook zeker, dat dezer dagen de Heren Himmler en Henlein in Praag zijn aangekomen.

Dit alles wijst op spanningen, al kunnen we nog niet zien hoe sterk deze spanningen staan en waar ze toe zullen leiden.

De Duitse toon tegenover Engeland is in de laatste dagen weer veel scherper geworden. O.a. heeft Goebbels zelf deze aangelegenheid weer eens ter hand genomen. Wellicht tegenover het Engelse propaganda-bureau, wat momenteel als onderdeel van het Foreign Office te Londen is opgericht: wellicht ook tegenover de redevoeringen van de Engelse minister van oorlog, die telkens en telkens maar verkondigt, hoe Engeland nu bij is in zijn bewapening en militaire voorzorgen: wellicht ook tegenover de oud-minister Eden, die dezer dagen in Parijs zijn vreugde heeft geuit over de ommekeer in de Engelse politiek sinds het gebeurde in Tsjecho Slowakije.

In alle geval zijn we Goebbels dankbaar voor zijn erkenning, dat in Duitsland om reden van Staat, de vrijheid van denken is opgeheven.

Voorzeker heeft Eden reden om te juichen, want de gebeurtenissen in Europa die gevolgd zijn na zijn critiek op Chamberlain in de Septemberdagen van 1938, hebben wel getoond, dat Eden gelijk had tegenover zijn partner Chamberlain, welke echter tenslotte geheel is overgegaan tot de politiek van Eden en Duff Cooper, welke ministers indertijd juist om deze afwijkende politiek hun ontslag hebben moeten nemen.

Zullen nu de komende dagen de 2e vredescrisis brengen in 1939?

Nu het juist 40 jaren geleden is, dat op initiatief van czaar Nicolaas II van Rusland en op uitnodiging van onze Koningin op het Huis ten Bosch te 's-Gravenhage de Eerste Vredesconferentie samenkwam?

Het moet ons wel diep treffen, wanneer wij in de circulaire van graaf Moerawieff, den Russischen Minister van Buitenlandse Zaken, als strekking van de te houden conferentie vinden aangegeven: „de doelmatigste middelen te zoeken ten einde aan alle volken de weldaden van een werkelijke en duurzame vrede te verzekeren en aan de voortschrijdende ontwikkeling der huidige bewapeningen een einde te maken".

Hoe weinig schijnt de wereld op de weg gevorderd, die in 1899 haar gewezen werd; hoe ver nog, ja verder dan ooit verwijderd, van het verheven doel, dat de edelmoedig Russische heerser voor ogen stond!

Reeds de Eerste vredesconferentie bracht een teleurstelling in zoverre al dadelijk bleek, dat zij geen ontwapening, zelfs geen stilstand van bewapening zou brengen.

Er was tussen de groot-mogendheden een al te sterke naijver, gedreven als ze alle werden door een imperialistische drang naar uitbreiding van invloedsferen en koloniale gebieden.

Engeland maakte zich gereed de Boerenrepublieken in Zuid-Afrika aan te vallen; de Verenigde Staten hadden zo pas aan Spanje zijn voornaamste koloniale gebieden, Cuba en de Philippijnen, ontnomen; in China, door Japan geslagen, hadden de Europese grootmachten zich het bezit van belangrijke havensteden en territoriale voorrechten bedongen; op de Balkan streefde Oostenrijk, het oog gericht op Bosnië en Herzegowina, in naam nog Turks gebied, naar vereniging van deze landen met de dubbelmonarchie lagen Servië, Griekenland en Bulgarije kalar om Europees Turkije onderling te delen; in Noord-Afrika botsten Italiaanse, Franse, Engelse en Duitse belangen tegen elkander.

In zulk een sfeer had de ontwapeningsgedachte zeker maar een geringe kans, al verhieven zich ook stemmen, die waarschuwden tegen de onoverzienbare kwade gevolgen van een algemene Europese oorlog, die wezen op de economische samenhang, die de landen nauw verbonden hield en niet kon worden gestoord zonder grote schade voor alle.

En toch bleef de Eerste Vredesconferentie van Den Haag — in hoofdzaak een bijeenkomst van Europese staten — niet zonder vrucht.

Toen de ontwapeningsgedachte geen kans maakte, verrasten de Russische gedelegeerden de Vredesconferentie met een voorstel een overeenkomst van arbitrage aan te gaan.

De bedoeling was om in kwesties van internationaal recht, bij verschil van mening tussen de regeringen, een uitspraak uit te lokken van een Permanent Hof van Arbitrage over het rechtsgeschil en zich aan die uitspraak te binden.

Kwesties, waarbij de onderling afwijkende belangen van twee staten in botsing kwamen zouden langs de gebruikelijke diplomtieke we tot oplossing moeten worden gebracht, maar als het ging om de toepassing in enig concreet geval van rechtsregels, die beide partijen als zodanig erkenden, dan wilde men de diplomatieke wegen met al hun onzekerheden verlaten voor de rustiger en veiliger banen der rechtspraak.

Niet zonder het overwinnen van moeilijkheden en bezwaren is het Permanent Hof van Arbitrage tot stand gekomen en in Den Haag gevestigd; de betekenis van zijn stichting lag in de internationale samenwerking, welke die stichting inluidde, en die bij de veel algemener tweede Conferentie van 1907 in Den Haag werd bevestigd en versterkt.

Voor Nederland is de Vredesconferentie van 1899 van moeilijk te overschatten betekenis geweest: niet alleen verhoogde het slagen der bijeenkomsten het internationale aanzien van Nederland, maar de vestiging van internationale organen als het Permanent Hof van Arbitrage gaf aan de Nederlandse neutraliteit een bijzonder karakter.

Het stelde voor de ganse wereld duidelijk in het licht, van welke waarde die neutraliteit, uitvloeisel van de Nederlandse zelfstandigheidspolitiek op het terrein der buitenlandse betrekkingen voor de algemene vrede is, omdat zij de sfeer schept en onderhoudt, waarin het werk van toenadering der volkeren, de uitbouw van het internationale recht, de vredelievende oplossingen van moeilijkheden tussen de staten onderling, en de arbeid voor de vrede alleen kan tieren.

Hoever wij nog van het einddoel mogen zijn, de behoedzaamheid, waarmede elk staatsman, hoe luide getaald ook, de verantwoordelijkheid vlucht, voor het ontketenen van de oorlog, wijst uit, hoeveel er in veertig jaren is veranderd, en dat niet alle arbeid vergeefs is geweest.

Daarom past het niet zonder dank en niet zonder hoop een vredesarbeid te herdenken, die voor veertig jaren in Nederland is aangevangen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE POOLSE BISSCHOPPEN AAN HUN LAND.

„Wij verdedigen ons tegen het nieuw-heidendom van onze naburen".

Na de bisschopsconferentie van het Poolse Episcopaat, waaraan werd deelgenomen door kardinaal Hlond, zes Aartsbisschoppen en zeventien Bisschoppen, werd zoals we reeds meldden, door het Poolse Episcopaat een adres aan de natie opgesteld, waaraan wij de volgende belangrijke passages ontlenen:

„Het vredelievende Polen werd door de noodzakelijkheid gedwongen plotseling zijn verdedigingsmaatregelen uit te breiden. Ten gevolge van de schendingen van het morele recht in internationale aangelegenheden is nu een sterk leger de enige waarborg voor de veiligheid van de grenzen, van de wet en van de onafhankelijkheid. De toeneming der bewapening is ons voornaamste nationale probleem geworden.

Het middelpunt van de nationale gedachte is het leger. Allen brengen hiervoor hun offers. Weduwen en kinderen dragen hun penning bij, rijkeren schenken grotere giften, anderen geven hun dienst in het leger. Een goede vaderlandlievendheid dringt allen tot offers. De souvereine witte adelaar van Polen stijgt hoog in de lucht. Het volk gelooft in de macht van Polen.

Dit schrijven wordt ons ingegeven door onze herderlijke plicht en door het diepe bewustzijn van ons staatsburgerschap.

In deze historische ogenblikken moeten wij aan het werk gaan voor Polen met een ongeschokt geloof op de Goddelijke Voorzienigheid en met een kalmte, die Christus zelf ons geleerd heeft bij Zijn woorden: „Waarom zijt gij bevreesd, kleingelovigen?"

Ondanks de menselijke fouten en zonden hebben wij in het herboren Polen getuigenis afgelegd van God en Hem meer en meer getrouwvol dienen.

Wij hebben het godloze communisme verdreven van de grenzen van onze gemeenschap; wij konden niet dulden, dat een onchristelijke cultuur met valse slagzinnen in ons land gepropageerd werd.

Nu verdedigen wij ons zelf tegen het nieuw-heidendom van onze naburen en wij houden ons verre van materialisme en godsdienstige onverschilligheid.

Steeds meer in het openbaar, steeds meer officieel en steeds meer overtuigd baseren wij het leven van Polen op christelijke beginselen en op de wet van God.

In onze harten versterken wij de geest van Christus, wij eren geen geweld en brute kracht.

Wij liggen niet in een hinderlaag voor naburige volkeren, die zich niet kunnen verdedigen; wij arbeiden volgens het parool van broederschap en samenwerking tussen de volkeren. Wij kunnen er niet aan twijfelen of God, op wien wij vertrouwden in de dagen van de wedergeboorte van ons land, zal ons ook nu bewaren, nu wij ons leven gericht hebben op de Goddelijke waarheden en de morele wetten.

Kalm en vastberaden staan wij tegenover de oorlogsdreiging. Wij zijn op alles voorbereid en wij zullen ons niet laten beinvloeden door provocaties, noch door lasterpraatjes, noch door een paniekstemming.

Wij zullen onze volharding versterken en ons gereed houden, om al onze burgerlijke plichten te vervullen. Enthousiast willen wij onze medewerking verlenen aan de wereldlijke autoriteiten, om de bevelen uit te voeren, die voor de verdediging van het vaderland worden gegeven.

In de geest van verzoeningsgezindheid, maar tevens met de standvastige wil om ons te verdedigen, verenigen wij ons met de oproep van den H. Vader Pius XII voor de vrede en de gerechtigheid.

De Goddelijke Voorzienigheid heeft hem uitgekozen, om een Vredesengel te zijn, de Paus der verzoening, een Apostel van eendracht. Polen, dat altijd een factor van vrede en stabiliteit heeft willen zijn, zal het edele initiatief van de „Pastor Angelicus" in daad en gebed, steunen.

VERDERE SCHEIDING VAN KERK EN STAAT IN OOSTENRIJK.

Bürckel neemt besluiten.

Mits hun activiteit de goedkeuring wegdraagt van Rijkscommissaris Bürckel, zullen de R. K. priesters in Oostenrijk een maximum salaris van R.M. 120 per maand ontvangen in overeenstemming met een beperking, welke de bissschopsconferentie te Wenen Zaterdag heeft aanvaard. Voor de maand Mei hebben de priesters hun salarissen reeds uit het door keizer Josef II gestichte „Congruafonds" ontvangen; na 31 Mei zullen ze uit staatsbelastingen worden betaald. De conferentie van bisschoppen heeft aanbevolen, dat de kerk geen gerechtelijke vervolging zal instellen tegen een communicant, die zijn belasting niet heeft betaald. Dit is een concessie aan de geestelijken, die voorstanders zijn van het principe van vrijwillige bijdragen. De aanbevelingen van de conferentie wachten thans op de goedkeuring van den Paus, die eventueel zal worden overgebracht aan den bisschop van St. Pölten, die op het ogenblik als vertegenwoordiger van de conferentie in Vaticaanstad vertoeft.

Door een ander belangrijk besluit van Bürckel is de opperste raad van de Oostenrijkse Protestantse Kerk van zijn officiële positie ontheven. Deze raad was het hoofdkwartier van de Protestanten van de Augsburgse en Zwitserse confessies. De beambten, die vroeger Rijksambtenaren waren, moeten binnen een maand beslissen of zij rijksambtenaren willen blijven in een bedrijf dat niets met de godsdienst te maken heeft of dat zij bij de kerk werkzaam wensen te blijven, en dus hun officiële positie willen verliezen.

AMBASSADEUR KENNEDY

VADER VAN NEGEN KINDEREN ZEGT:

„Onze wereld maakt de jeugd rebels."

„Zoals u wellicht zult weten, rust op mijn vrouw en mij de taak een gezin van negen kinderen op te voeden en naar een veilige bestemming te leiden. Ik meen daarom, dat ik wel min of meer als deskundige kan spreken over de vooruitzichten voor de jeugd van thans. Ik heb zoons en dochters van verschillende leeftijd, die menen te weten, wat er verkeerd is in de wereld van vandaag."

Deze woorden sprak de Kath. Amerikaanse ambassadeur te Londen, Joseph Kennedy, aan een diner, hem door de universiteit van Liverpool aangeboden, waarbij hij naging, hoe de tegenwoordige jeugd op de moeilijke tijdsomstandigheden reageert, een probleem, dat, zoals de gezant opmerkte, de jeugdleiders in de gehele wereld ernstig bezighoudt.

„Wij zijn tot het besef gekomen", aldus Kennedy, „dat de moeilijkheden, waarmede wij ouderen te kampen hebben,. voor de jeugd nog groter zijn Zullen deze moeilijkheden de kijk, die onze kinderen op de maatschappij van thans hebben, verwringen? Zullen zij hen sceptisch stemmen ten aanzien van de wijze, waarop wij 's werelds zaken regeren? Zullen zij ten slotte er toe leiden, dat de jeugd in opstand komt tegen de bestaande instellingen en een nieuwe maatschappelijke vorm schept?

Twee dreigingen.

De verontrustende problemen, welke de jeugd van tegenwoordig bezig houden zijn de sombere economische vooruitzichten, en de mogelijkheid, dat elk ogenblik een oorlog onvermijdelijk zou kunnen zijn. De jonge vrouwen en jonge mannen van heden leven in een wereld, waar vijandschap heerst.

Zij zien hoe landen zich tot de tanden bewapenen, hoe de normale handelsgebruiken ontaarden en hoe alles wordt vernield door een onzinnige wedloop naar militaire suprematie. Zij zien de internationale besprekingen teruggebracht tot het peil van de wetten van de Jungle, en het is dan ook geen wonder, dat zij willen weten hoe het mogelijk is, dat het zover is gekomen en wat zij, die hiervoor verantwoordelijk zijn, thans denken te doen.

De oorlog en het spook der werkloosheid drukken het zwaarst op onze jeugd. In de gehele wereld wordt de jeugd onder de wapenen geroepen. Ik weet niet wat een enkel land zou kunnen doen om een einde te maken aan deze dwaze bewapeningswedloop, maar ik ben bevreesd, dat het een tragedie is, waarvoor wij allen op een goede dag ter verantwoording zullen worden geroepen.

Het is onze taak te zorgen voor een leiding, die doeltreffend is en waarin de jeugd vertrouwen kan stellen. Op de een of andere manier zullen wij een uitweg vinden voor de internationale moeilijkheden en ik hoop dat wij voor de ramp van een oorlog gespaard zullen blijven."

(Daily Tel. Service).

Gewetensonderzoek brengt de mens tot zelfkennis, en zelfkennis is de eerste voorwaarde tot zelfverbetering.

De ene mens is arm met veel, de ander rijk met weinig.

Waardevolle woorden.

Het bederf van de tanden begint aan de buitenkant en niet aan de binnenkant van de tand. De oorzaak van bederf is gewoonlijk een gebrek aan zindelijkheid. Dioxogen zuivert de mond van kiemen die het verval der kiezen en keelpijnen veroorzaken. Hoewel het zo doeltreffend als standard oplossingen van Bichloride of Cabolie is, heeft Dioxogen toch maar 'n werkend element, 't zuivert leven-gevend oxygen. Het is absoluut ongevaarlijk en safe, en kinderen kunnen het evengoed gebruiken als volwassenen. 34

Jeukkiemen gedood in 7 minuten.

Uw huid heeft 50 millioen porien waardoor kiemen binnenkomen en jeuk, eczeem, ringworm enz. veroorzaken. Gewone middelen geven geen resultaat daar zij de oorzaak niet wegnemen. De nieuwe ontdekking Nixoderm doodt de kiemen in 7 minuten en geeft u een mooie huid in een week of geld terug voor ledig pak. Neem gegarandeerd Nixoderm bij uw botica en verwijder de oorzaak van huidziekten.

Nixoderm Voor huidziekten. 3

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

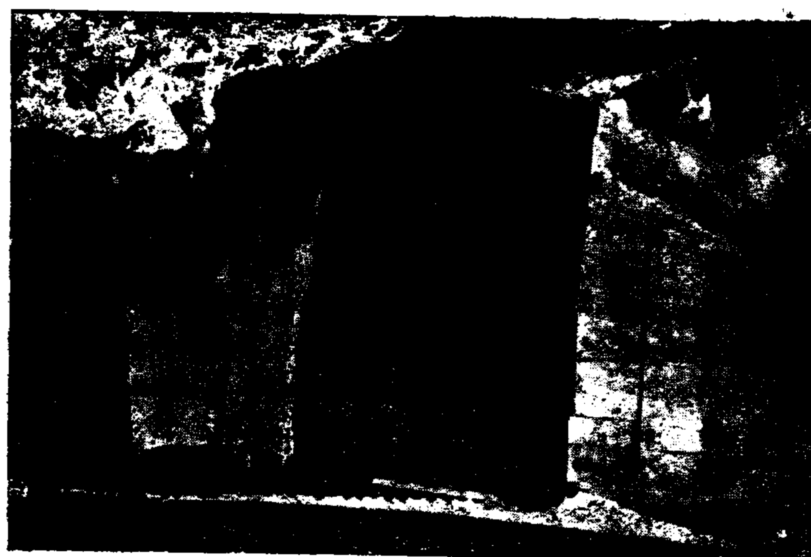
Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.
In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: Iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Woningtoestanden.

reeds voorgedaan.

Wij vragen niet, wat de ambtenaar dan aan moet vangen met de andere gestegen kosten van levensonderhoud; maar wij vragen alleen, of het Bestuur ook gedacht heeft om al de huurders-niet-ambtenaren, die de nadelige gevolgen zullen ondervinden van de door het Bestuur gesubsidieerde woningstrijd; en om het algemeen belang, dat op deze wijze ernstig wordt benadeeld door een goed-bedoelde maatregel.

Het Bestuur heeft op de begroting een bedrag uitgetrokken, bestemd om aan de gehuwde ambtenaren een toeslag van 5% te geven in verband met de gestegen woninghuren.

De motivering is wel zeer ongelukkig gevonden! Een dergelijke openlijke erkenning van de woningnood, zal slechts de toestand erger kunnen maken! Als er ambtenaren zijn, wier huur nog niet verhoogd is, zal hun huisbaas zeggen: die 5 procent krijgt hij voor mij; ik moet dus wel gaan opslaan. Dergelijke gevallen hebben zich helaas

Waarom mag je je jas niet uittrekken, zo er bezoek komt?

Waarom dit en waarom dat?

Hun hele conversatie steekt vol van dit soort vragen.

Een bewijs, dat er toch wel een beetje verstand en begrip voor nodig is, om in te zien, wat op zich toch zo duidelijk blijkt, dat de mensen aan de andere kant van de wereldbol nu maar niet hetzelfde karakter hebben, als de mensen van Roelofsarendsveen.

Er komen hier wel wat mensen uit Roelofsarendsveen!

Zo zijn de Curaçaose jaren onaangenaam en doet men niet wat men kan doen, ja, kan men wel eens hopeloos te kort schieten in zijn plicht.

M. J.

CURACAO.

K
KRO
O
UITZENDING NEDERLANDS WERELDPROGRAMMA.
Zondag, 18 Juni 1938.
01.25 — 02.25 uur G.M.T.
Via P.C.J. Golflengte 31.28 meter.

1. Wilhelmus — Opening
2. Gramofoonmuziek
3. „Wereld-Apostolaat" door een priester van het H. Hart
4. „Erflaters van onze beschaving" II door Pierre van Valkenhoff
5. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
6. Eventueel Vaderlandse Kroniek
7. Gramofoonmuziek.

Koloniale uitzending 13.35 — 14.35. Via P.H.I. Golflengte 16.88 meter.

1. Mars
2. Landbouwkundige Missie-actie door Ir. J. P. Planje
3. Gramofoonmuziek
4. De Wereld in Vogelvlucht en Van en Voor de Missiepost door Paul de Waart
5. Eventueel Vaderlandse Kroniek
6. Gramofoonmuziek.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Benoemingen:

Mej. I. P. Th. Coppoolse tot tijdl. onderwijzeres 1e kl. cat. A. bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao; werkzaam gesteld: Hendrikschool alhier.

Mevr. A. S. M. Johnson-Waymouth tot tijdl. onderwijzeres 1e kl. cat. B. bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao; werkzaam gesteld: Emmaschool alhier.

In activiteit hersteld:

J. Polman, landmeter bij de dienst van het kadaster.

Eervol ontslag aan:

Ch. A. Vlaun, kommies der belastingen 2e kl. op St. Maarten op zijn verzoek.

C. E. van Kwartel, kommies-verificateur der belastingen alhier; met ingang van 1 November 1939, op eigen verzoek.

Verlof:

(Binnenlands, Buitenland, buiten bezwaar van 's Lande, Vrijstelling van dienst).

V. F. H. Berry, tijdl. loods voor Druifbaai op Aruba; een maand vrijstelling van dienst en 5 maanden verlif buiten bezwaar van den lande.

I. I. Frigerio, seiner bij den landsradiodienst op Aruba; vier weken vrijstelling van dienst.

J. W. P. Peiliker, Hoofd van de Landsradiodienst op Curaçao; een maand vrijstelling van dienst wegens ziekte.

A. M. Smit, technisch-ambtenaar bij het Depart. van Openb. Werken; vier weken vrijstelling van dienst.

W. G. de Haseth, adjudant-commies ten parkette van den Procureur-Generaal, 26 dagen vrijstelling van dienst; ingang: 18 September 1939.

J. S. Schouwe, agent der burgerpolitie op Curaçao; 14 dagen vrijstelling van dienst; ingang: 10 Juli 1939.

Mej. H. M. Loewenthal, onderwijzeres 3e kl. aan de Emmaschool alhier; 5 maanden binnenl. verlof.

S. M. Martinus, torenwachter op Bonaire; vier weken vrijstelling van dienst.

C. E. Kwartel, kommies-verificateur der belastingen alhier; 28 dagen vrijstelling van dienst en 2 maanden binnenlands verlof; ingang: 4 Augustus 1939.

Mej. C. S. Wittenberg, gouvernements-vroedvrouw te Oranjestad op Aruba, 4 weken vrijsteling van dienst en 8 maanden buitenlands verlof; ingang: nader te bepalen datum in December 1939.

Aan den Notaris Ed. S. Lansberg is verlof verleend om zich voor langer dan 14 dagen van zijn standplaats te verwijderen.

Waarneming:

D. A. S. Robb als loods te Druifbaai gedurende verlof Berry.

Ir. G. Schoorl als Directeur van Openbare Werken tot in activiteitsstelling Ir. Groote.

L. C. H. M. Berman, seiner, als Hoofd Landsradiodienst gedurende vrijstelling van dienst Peiliker.

R. C. Bos-Verschuur, seiner, belast met beheer zendstation Groot Kwartier, gedurende waarneming door Bergman van functies Hoofd Landsradiodienst.

W. Semeleer, als torenwachter op Bonaire, gedurende vrijstelling van dienst S. M. Martinus.

Mr. A. A. G. Smeets, gedurende afwezigheid van den notaris Lansberg.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

EEN ONGEVAL.

Bij te verrichten werkzaamheden op het C.P.I.M-terrein, kwam de Portugees De M. te vallen van een hoogte van zes meter. Hij liep hierbij een wonde op aan de linker heup en moest ter verpleging worden opgenomen in het Sanatorium.

ALS DE NOOD AAN DEN MAN KOMT.

Als verdacht van diefstad van een aantal blikjes vlees is door de Politie aangehouden de 25-jarige werkman P. Na verhoor en bekentenis is deze man onder aanzegging van procesvermaal in vrijheid gesteld. In verband hiermede werd tevens proces-verbaal opgemaakt tegen den 25-jarigen H., die bedoelde goederen van P. had gekocht.

FILMBESPREKING.

„LOVE AFFAIR" (Roxy).

Dit is weer een van de films, die in stilte voorbijgaan en waarvoor niet zoveel op de grote trom geslagen wordt, maar die toch wel wat meer aandacht waard zijn. Op een oceaanstomer leren een cabaretzangeres Terry Mackay (Irene Dunne) en Michel Manay (Charles Boyer), een mislukte schilder, elkaar kennen. De laatste, in het besef van zijn mislukking, durft haar nog niet ten huwelijk vragen, maar zij spreken af elkaar na zes maanden te ontmoeten. Op weg naar de afgesproken plaats krijgt de zangeres een auto-ongeluk en zij raken uit elkaar; totdat op den duur alles toch weer voor elkaar komt.

Dit eenvoudige gegeven is zeer subtiel uitgewerkt door de beide hoofdspelers en de bekende Amerikaanse sentimentaliteit is gelukkig vermeden.

In het journaal o.a. de opening van de Wereldtentoonstelling te New York.

WEINIG BEGRIP TONEN.

Ze kwamen uit Roelofsarendsveen. Weet U waar die grote stad ligt?

Op Curaçao aangekomen, ging het op deze manier:

Waarom is de politie hier niet net zo gekleed, als de veldwachter bij ons in het dorp?

Waarom spreken hier de mensen niet allemaal Hollands, waarom scheiden ze nog niet uit met dat eigen taaltje, het is toch Hollands gebied hier?

Waarom slaan de mensen elkaar op de schouder, als ze mekaar groeten, dat dient toch nergens voor?

Waarom begint de kerk hier niet om half tien, net als bij ons thuis?

WERELD IN VOGELVLUCHT.

Het Eerste Kamerlid de Savornin Lohman en het Kamerlid Joekes zullen de 11de Juli a.s. een studiereis naar West Indië ondernemen.

Naar aanleiding van de relletjes, ontstaan naar aanleiding van de Voetbalwedstrijd Duitsland — Tsjechië, zijn alle wedstrijden in Tsjechië verboden voor een maand.

Ook de Franse Marine verloor deze dagen een onderzeeboot. De Phenise kwam na een duik aan de kust van Indo China niet weer boven.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Vice-Admiraal Ferwerda is eervol ontheven uit zijn betrekking van commandant van de zeemacht en hoofd van het departement van Marine in Indië, met ingang van de datum van overdracht van deze functie. Tot opvolger is benoemd de Schout bij Nacht C. E. L. Helfrich.

De 19de dezer zal de Sumatra naar Engeland vertrekken. Van 22 tot 26 Juni is het schip te Oban, de 29ste te Edinburgh en de 4de Juli zal het te den Helder terug zijn.

De minister van Binnenlandse Zaken deelde mede, dat het Joodse vluchtelingenkamp circa 1950 personen zal huisvesten. De plaats van onderbrenging der Protestantse en Katholieke vluchtelingen wordt nog overwogen.

Woensdag werden gemeenteraadsverkiezingen gehouden o.a. in 15 plaatsen boven de 20.000 inwoners. De S.D.A.P. en de Anti-Revolutionairen gingen iets achteruit. De Katholieken en de Christen Liberalen iets vooruit. De Vrijzinnig Democraten gingen merendeels flink vooruit.

TE VERWACHTEN SCHEPEN OVER DE MAAND JUNI 1939.

17.	Ned.	„Boskoop“	Europa	Cristobal.
18.	„	„El Libertador	M.bo.—Aruba	Aruba—M.bo.
18.	„	„Strabo“	Pto. Sucre	Oost Venezuela.
18.	„	„Atlas“	Oost Venezuela	Maracaibo.
18.	Eng.	„Director“	Pto. Cabello	?
18.	Duitsch.	„Antiochia“	Pto. Colombia	Pto. Cabello.
18.		„Alemania“	Maracaibo	Maracaibo.
19.	Fransch.	„Colombie“	Pto. Colombia	Pto. Cabello.
19.	Noorsch.	„Ciss“	Maracaibo	Aruba—M.bo.
19.		„[illegible]“	Cd. Trujillo	Pto. Cabello.
20.	Fransch.	„San José“	Cristobal	Maracaibo.
20.	Noorsch.	„Aluminium-boot“	Pto. Cabello	Maracaibo.
20.	Amk.	„Santa Rosa“	New-York	La Guaira.
20.	Eng.	„Trojan Star“ (C.bam)	Cristobal	Londen.
21.	[illegible]	„[illegible]“ (C.bam)	Southampton	Cristobal.
21.	Ned.	„Flora“	N-York-Pt. Cab.	Aruba—M.bo.
21.	Ned.	„El Libertador“	M.bo—Aruba	La Guaira.

TER OVERWEGING.

In menig huwelijk zou t' beter gaan:
Wanneer ze leren willen, de benen niet verder uit te steken, dan de deken lang is.
Wanneer ze hun huiselijke moeilijkheden nooit vertellen aan goede vrinden.
Wanneer ze proberen elkander zó tegemoet te komen als in de wittebroodsweken.
Wanneer beide partijen trachten elkaar te steunen en te troosten.
Wanneer ze allebei steeds bedenken, dat de wederhelft een mens en geen engel is.
Wanneer iedere partij steeds tracht iets meer te doen en iets minder te eisen.
Wanneer er wat minder wandeltoiletten in zijde en wat meer eenvoudige huisjaponnen zijn.
Wanneer men thuis de goede zeden beter bewaart en op straat minder vertoon maakt.
Wanneer beide partijen hun plezier meer thuis dan daarbuiten zoeken.
Wanneer beide partijen bedenken, dat voor een kinderopvoeding, die slagen wil, vader en moeder eensgezind moeten zijn.

ZALIGVERKLARING VAN EEN SOLDAAT UIT DE SPAANSE BURGEROORLOG?

Op gruwelijke wijze gemarteld.

Naar wij vernemen worden thans pogingen in het werk gesteld, om het zaligverklaringsproces te openen voor een soldaat van de Nationalisten, die bij het begin van de burgeroorlog in Spanje de wapenen op heeft genomen tegen de Communisten.

Deze soldaat is Antonio Molle Lazo, die gevangen werd genomen door de Roden en op gruwelijke wijze ter dood werd gebracht, omdat hij weigerde zijn geloof te verzaken. Antonio Lazo werd geboren op Goede Vrijdag van het jaar 1915 te Arcos de la Frontera; later ging hij met zijn ouders naar Jerez de la Frontera. Hier studeerde hij op de school der Broeders Maristen.

Bij de eerste communistische opstand van 1931 verdedigde hij reeds de rechten van de Kerk en ook in 1936 bij de verkiezingen nam hij deel aan de bescherming van priesters en kloosterlingen. Hij werd gearresteerd, en bracht zijn 21e verjaardag in de gevangenis door.

Hij werd bevrijd, nadat Andalusië in handen was gekomen van de Nationalisten.

Met dertig anderen vertrok hij om bij Penaflor in de rijen van Franco mede te strijden. Zij werden aangevallen door 5.000 Roden, en terwijl Antonio een vrouw en een kind behulpzaam was, om over een muur te vluchten, werd hijzelf gevangen genomen.

Men eiste, dat hij zijn geloof zou verzaken. Zijn oren werden afgesneden, zijn linker oog werd uitgerukt, maar de moedige strijder weigerde Christus ontrouw te worden. Hij werd doodgeschoten, en zijn lijk bleef twee dagen liggen. Toen werd het stadje veroverd door de Nationalisten, en het verminkte lijk van Antonio Lazo werd in een houten kist begraven.

Toen zijn lijk vijftien maanden later werd opgegraven, om aan den moedigen held een betere rustplaats te geven, bleek dat het lichaam nog ongeschonden was, ofschoon de voorlopige lijkkist grotendeels verteerd was.

Het bloed in de wonden was nog vochtig, zoals onomstotelijk blijkt uit dev erklaringen van den notaris en de andere aanwezigen — waaronder twee priesters, gezonden door den Kardinaal Aartsbisschop van Sevilla — die bij de opgraving tegenwoordig waren.

De Kardinaal heeft grote belangstelling getoond voor deze feiten en heeft bijzondere gebeden goedgekeurd om aan God de zaligverklaring van Antonio Lazo te vragen.

„ZEVEN MAANDEN IN DIENST VAN HITLER TE BERCHTESGADEN”.

Pauline Zipfel vertelt.

De Franse consul te Boekarest was niet weinig verrast, toen hij onlangs een bezoek ontving van een Duits sprekend meisje, dat verklaarde van Franse oorsprong te zijn. Zij zou zeven maanden in dienst van Hitler zijn geweest op de Obersalzberg. Uit de meegebrachte documenten bleek dat Pauline Zipfel de waarheid sprak.

Wij laten hier enkele verklaringen van het meisje aan een correspondent van de „Paris-Soir” volgen:

„Wat de waarheid betreft, laten wij ze geheel voor rekening van het Franse blad.

De woning van Hitler te Berchtesgaden wordt streng bewaakt. Een regiment van de S.S. staat voortdurend op wacht. Om de drie maanden komen andere bewakers.

Door goede relaties met enkele lieden van de Gestapo was ik in staat een bezoek te brengen aan twee ondergrondse etages, die zijn ingericht om den Führer te beschermen bij eventuele luchtbombardementen. Vanuit deze kelders gaat een eeuwenoude onderaardse gang, die uitmondt bij Salzburg. Zo schijnt Hitler in de gelegenheid te zijn geweest, verschillende malen incognito een bezoek te brengen aan Oostenrijk, want de Oostenrijkse autoriteiten waren onkundig over het bestaan van deze verbinding.

De Gestapo heeft in Berchtesgaden alle macht in handen. Zij neemt het personeel aan. Hitler ontvangt geen enkele brief, die tevoren niet door Himmler en zijn agenten is opengemaakt.

Als Hitler naar de Obersalzberg komt, arriveren enkele uren tevoren twee kamermeisjes uit Berlijn, die zijn slaapkamer in orde moeten brengen. Tot de bedienden behoren sterke jonge mensen, die den Füher overal begeleiden.

Hitler slaapt des nachts niet. Hij loopt diep nadenkend heen en weer in zijn kamer, die hel verlicht is. Eerst tegen de morgen, ongeveer 8 uur, begeeft hij zich naar bed, en slaapt tot de middaguren. Zijn koffers staan altijd gepakt, en ook zijn medewerkers moeten voortdurend gereed staan, om hem te volgen:

Bij goed weer wandelt hij des middags dikwijls alleen naar het speciaal voor hem gebouwde theehuis in het grote park.

De Führer zelf beslist over de verzoeken tot gratieverlening, aldus vertelde Pauline Zipfel. Toen haar broer eens voor een kleinigheid gearresteerd was, richtte hij zichzelf tot den Führer, die onmiddellijk invrijheidstelling beval.

Pauline Zipfel vertelde eveneens over de bezoeken van andere staatshoofden aan Berchtesgaden. De meest edelmoedige was de koning van Roemenië, die alle leden van het lagere personeel vijftig mark fooi gaf.

Men vergist zich wel eens, als men denkt dat gevoelsmensen geen verstand en verstandsmensen geen gevoel hebben.

Niemand wil berispt worden met bitterheid.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

“De Curaçaose Voetbalbond”.

COMPETITIE — PROGRAMMA.

MUNDO — NOBO.

18 Juni 1939:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — R.C.C. 1 (P. Tuin)	
18 Juni 1939	Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Hollandia 2 (B. L. Dijk)	*
25 Juni 1939:	A-klasse	Feyenoord 1 — Hercules 1	
25 Juni 1939:	B-klasse	M.S.V. — Volcania	*
2 Juli 1939:	A-klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1	
2 Juli 1939:	Res.A-klasse	S.U.B.T. 2 — Volharding 2	*
2 Juli 1939:	Juniores	S.U.B.T. — Tropiales	%
9 Juli 1939:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1	
9 Juli 1939:	B-klasse	Jong Curaçao — Volcania	*
16 Juli 1939:	A-klasse	Asiento 1 — S.U.B.T. 1	
16 Juli 1939:	B-klasse	Willemstad — Arsenal	*
16 Juli 1939:	Juniores	Volcania — Hercules	%
23 Juli 1939:	A-klasse	Jong Holland 1 — Feyenoord 1	
23 Juli 1939:	B-klasse	Jong Curaçao — Atlantico	*
30 Juli 1939:	A-klasse	Volharding 1 — Feyenoord 1	
30 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — Sparta	*

SCHERPEN HEUVEL.

18 Juni 1939:	Res.A-klasse	D.C.C. — Sparta	*
25 Juni 1939:	Res.A-klasse	Volharding 2 — R.C.C. 2	
25 Juni 1939:	B-klasse	Arsenal — Atlantico	*
2 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — Jong Curaçao	
9 Juli 1939:	B-klasse	D.C.C. — Hilversum	
16 Juli 1939:	B-klasse	M.S.V. — D.C.C.	
23 Juli 1939:	A-klasse	Hollandia 1 — Scherpenheuvel 1	
23 Juli 1939	B-klasse	Volcania — Arsenal	*
30 Juli 1939:	Res.A-klasse	Scherpenheuvel 2 — Hercules 2	
30 Juli 1939:	B-klasse	Atlantico — Willemstad	*

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.
De Heren G. A. VISSER en H. L. ROG zijn ingeschreven als officiele C.V.B.-scheidsrechters.

HET BESTUUR.

Langs dezen weg betuigt HENRIETTE EUSTATIUS aan de Zeergeleerde Heeren Dr. HUGENHOLTZ, Dr. AARS en Dr. ODUBER haar hartgrondigen dank voor de schitterend geslaagde operatie, welke zij ondergaan heeft.

Tevens haar welgemeenden dank aan de Eerw. Zusters van 't St. Elizabeth-Gasthuis en verder aan allen die hun belangstelling in deze zaak hebben getoond.

Dat God hen allen voor dit gezegend werk rijkelijk moge beloonen is haar innige bede.

Curaçao, 8 Juni 1939.

HENRIETTE EUSTATIUS.

Ontsluit geen oude wonden,
Zij geven nieuwe smart;
Leg af uw oude zonden
Nieuw zij uw geest en hart.

Een mens kan geen beter bewijs geven van zijn eigen kleingeestigheid, dan door zijn onverschilligheid voor grote mannen.

Eist de voorzichtigheid in het spreken, dat wij niet altijd alles zeggen, wat wij denken, de voorzichtigheid in het schrijven vraagt ons soms, dat we nog niet het honderdste gedeelte zwart op wit zetten van hetgeen we onder vier ogen gerust hadden kunnen zeggen.

Er zijn mensen, wier genoegen het is, dat van anderen te bederven.

Laat oude twisten rusten,
Dat spaart u nieuw verdriet;
Dood oude kwade lusten,
En voed de nieuwe niet.

Copyright P.I.B. Box 6 Copenhagen

ADAMSON PLUKT EEN BLOEMETJE